

Τιμή ἑτησίας συνδρομῆς προπληρωτίας διὰ μὲν τὸ Ἑσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Τὸ Γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 6 Δεκεμβρίου 1881.

ANEMOMAZOMATA

Τὸ ἰκτροσυνέδριον προσκληθὲν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν συνεσκέφθη ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας περὶ τῶν ληπτέων μέτρων πρὸς ριζικὴν θεραπείαν τῶν δεινῶν ἐξ ὧν ἀπειλεῖται ἡ δημοσιὸς υἰεῖς, προέτεινε δὲ τὰ ἐξῆς διὰ τῆς ὑποβληθείσης ἐκθέσεώς του:

- α') Ὅτι πρέπει νὰ βρέχη καὶ νὰ κάμνη ἐνίοτε καὶ κελὸν καιρὸν.
- β') Ὅτι δὲν πρέπει ν' ἀσθενοῦν πολλοὶ ἄνθρωποι.
- γ') Ὅτι πρέπει νὰ φροντίζωσιν οἱ ἀρμόδιοι περὶ τῆς κατηνλώσεως τῶν ἀκαθαρσιῶν.
- δ') Ὅτι πρέπει νὰ κόπτουν τὸ κρέας μὲ τὸ πριόνι καὶ τὸ ψάρι μὲ τὸ κηροῦνι.
- ε') Ὅτι δὲν πρέπει νὰ τρώγωμεν καρμέλεις καὶ
- ς') Ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐπεκταθῆ ἡ πόλις διότι ἐλλείπει ἡ δημοσιὴ ἀσφάλεια.

Ὁ συνοικισμὸς τῆς ὠραίας κωμοπόλεως τοῦ Δαφνίου, ὄν, ὡς γνωστὸν, ἀνέλαβεν ὁ κ. I. Παρχαμυθιώτης, ἦτο ἐν τῶν φαιδρῶν ὄνειρων καὶ μία τῶν γλυκυτέρων ἐλπίδων, ἃς εἰχόμεν οἱ ἐν Ἀθήναις βιοῦντες. Ἐβλέπομεν ἤδη τὸ γραφικὸν Δαφνίον μεταβληθὲν εἰς ἀνθηρὰν καὶ γελοῦσαν ἐξοχὴν μὲ τοὺς φαιδροὺς καὶ χριέντας οἰκίσκους του, μὲ τὰς ἀνοφόρους πρασιάς του, μὲ τὰς συσκίους λόχμας, μὲ τὰς ἀνακλύσεις ὅσας περῆχει ὁ πολιτισμὸς, καὶ ἀνεπνέομεν ἐκ προκαταβολῆς τὸν ζωοπάροχον ἀέρα του, μεταφερόμενοι ἀπὸ τοῦδε διὰ τοῦ νοῦ εἰς τὸ πρῆγορον ἐκεῖνο καταφύγιον μακρὰν τῶν ἀπηνθηρακωμένων ὁδῶν τῆς πρωτεύουσας, μακρὰν τοῦ φθοροποιοῦ κοινοῦ, μακρὰν τοῦ τύφου, τῶν

συνεδριάσεων τοῦ ἰκτρικοῦ συμβουλίου, τοῦ δελτίου τῆς θνησιμότητος, τῆς τιτάνου καὶ τῶν ἄλλων ἐφοδίων τῆς δημαρχίας. Αἶ, λοιπὸν, ὅπως ὁ Θεὸς ἔταξε τὸν Σατανᾶν ἐν τὸς τοῦ Παρχαμυθίου, οὕτως ἔταξε καὶ τὰς ἑλληνικὰς ἀρχὰς ἐν τὸς πάσης καλῆς καὶ ὠφελίμου πράξεως, καὶ αὗται, ἀντὶ νὰ πράσχωσι πᾶσαν συνδρομὴν εἰς τὸ εὐεργετικὸν τοῦτο ἔργον, ὅπερ ἦτο σχεδὸν ἀποπερατωμένον, ἤρχισαν νὰ παρεμβάλλωσι προσκόμματα καὶ νὰ προβάλλωσιν ἀνυποστάτους ἀξιώσεις. Ἡ παλιμβουλία αὕτη, ἡ λίαν ὑποπτος ἄλλως, ἐλπίζομεν, ὅτι δὲν θέλει παρεκταθῆ ἐπὶ πολὺ, καὶ ὅτι ἐπὶ τέλος θὰ παύσῃ πᾶσα ἀντίδρασις ἐγκαίρως, ἄλλως ἡ ἐπιμονὴ τῶν ἀρχῶν θὰ ἀναγκάσῃ καὶ ἡμᾶς καὶ τὸ ἐνδιαφερόμενον περὶ τῆς υἰεῖς αὐτοῦ δημοσίον νὰ ἐρευνήσωμεν καὶ νὰ ἐξακριβώσωμεν τὴν ἀληθῆ αἰτίαν, ἣτις ὄριστα ἐν Ἑλλάδι νὰ μκταιοῖ πᾶν ἀγχθὸν καὶ κοινωφελὲς ἔργον.

Γνωστὸν ὅτι ὁ μέγας εὐεργέτης κ. Σκουλούδης εἶχε καταβάλλει γενναϊοδῶρως 1500 φράγκα πρὸς σχηματισμὸν μεγάλης πνευλληνίου ἀτμοπλοικῆς ἐταιρίας, ἐπεριμένετο δὲ τὸ ἀναγκαῖον ποσὸν τοῦ χάρτου πρὸς κατασκευὴν τῶν πρώτων ἀτμοπλοίων δι' ὧν προὔτιθετο ὁ ἰδρυτὴς νὰ μεταβιῆ εἰς Μῆλον πρὸς κунηγεσίαν. Ἐπειδὴ δὲ ὁ χάρτης ἐβράχη ἔνεκα τῶν τελευταίων βροχῶν, οἱ Συριανοὶ ἔκαμον πολλὰς διαδηλώσεις συμπαιθεῖς ὑπὲρ τοῦ κунηγοῦ κ. Σκουλούδη.

Γελοῖον πάταγον ποιοῦσι τινὲς κατ' αὐτὰς ἐν τῷ πανεπιστημίῳ καὶ ἐν τῇ δημοσιογραφίᾳ περὶ τὴν καθηγητικὴν ἔδραν τοῦ κ. Γαλβάνη. Συμβουλευόμεν τοὺς φοιτητάς, οἵτινὲς εἰσιν οἱ μόνοι ἐνδιαφερόμενοι, νὰ ἐπιβάλλωσι σιωπὴν εἰς τοὺς ῥαδιοῦργους. Οἱ φοιτηταὶ ἔχουσιν ἤδη τὸ εὐτύχημα νὰ ἔχωσι καθηγητὴν ἀξίον τοῦ ἀξιώματος. Οἱ δὲ φωνασκοῦντες γνωρίζουσιν ἄριστα, ὅτι οὐδεὶς νόμος, οὐδεὶς κανὼν τύπος ἐτέθη κατὰ μέρος χάριν τοῦ κ. Γαλβάνη. Φωνα-

σκοπὸν ἔμωσ' δικτὶ; Διότι οἱ διὰ μικροπραδιοργίης προ-
 γόμενοι δὲν δύνανται νὰ πιστεύωσιν εἰς τὴν εὐθύτητά των
 ἐχόντων πραγματικὴν ἀξίαν. Εἰς τὸν τόπον, ἐνθα τόσαι
 εὐδοκίμοι καὶ κούφοι ἀνικανότητες, ἀνὴρ οἷος ὁ κ. Γαλβάνης
 δὲν δύναται ἢ νὰ ἔχη τοὺς φθοροῦντας αὐτόν. Ἄλλ' ἀδικ-
 φορεῖ βεβχίως περὶ των τοιούτων ὁ διαπρεπὴς ἐπιστήμων,
 ὅστις εἶναι ἐξ ἐκείνων, οἷτινες μᾶλλον τιμῶσι τὰς θέσεις,
 ἢ κατέχουσιν, ἢ τιμῶνται περ' αὐτῶν.

Ὁ Ξενοῦδάκης προσεφώνησε τὸν Συγγρὸν εἰς τὴν ἐκκλη-
 σίαν τοῦ Πτωχοκομείου, καὶ ἠχρήθη εἰς αὐτὸν νὰ κατοική-
 σῃ αὐτὸς πρῶτος τὰ τόσον φιλανθρωπικὰ καὶ προνοητικῶς
 ὑπ' αὐτοῦ ἀνεγειρόμενα φιλανθρωπικὰ καταστήματα ὑπὲρ
 των ἀπόρων. Ὁ Συγγρὸς ἠχαρίστησεν εἰπὼν, ὅτι αὐτὴ
 ἦτο ἡ ἀποστολή του καὶ ὅτι θὰ ἐμερίνασεν ὅπως εἰς τὰ
 Πτωχοκομεία καὶ τὰ λοιπὰ ἀστυλὰ μὴ λείψωσι ποτὲ οἱ κά-
 τοικοι.

Σήμερον κί μάγκαί θὰ κρᾶζουν εἰς τοὺς δρόμους μαζί
 μὲ τ' ἄλλα καὶ ἡ Νέα Ἐφημερίς καὶ ἡ ἀνάστασις τοῦ Ἰ.
 Καμπούρογλου. Τὴν ἀνάστασιν ταύτην τοῦ φίλου συναδέλ-
 φου, ἐνὸς των πρώτων σακπανέων τοῦ τύπου, οὐ ὁ εὐφυὴς
 καὶ ἰδιορρυθμὸς κλάμος συνήργει ἐπὶ τοσοῦτον εἰς τὴν
 ἐπικρατίαν τοῦ δημοσίου φρονήματος, χαίρετιζόντες εὐχό-
 μεθα νὰ ἦναι διαρκὴς καὶ ἐλπίζομεν, ὅτι τὸ νεογνὸν θυ-
 γάτρειόν του, ἡ Νέα Ἐφημερίς, θ' ἀποκτήσῃ ἀμέσως τοῦ
 κοινοῦ τὰς συμπληθείας.

Ἐκ τῆς δηλώσεως τοῦ κ. Β. Κεχαγιά πρὸς τοὺς συνε-
 παρχιώτας του, τῆ καταχωρισθείσῃ προχθὲς ἐν τῇ Ὁρα,
 μνησθόμενος ὅτι ἀποσύρεται τῆς πολιτικῆς ὡς ἐκ των γη-
 ρατειῶν του. Νομίζομεν ὅτι οὐδεὶς δικαιούται νὰ προβάλῃ
 τοιοῦτον λόγον ἀποχῆς ἐνός, ἐν Αἰζουρίῳ μετὰ θέρημα
 πολιτεύεται ὁ κ. Ἰκκωβάτος Ν° 1. δηλ. ὁ Νικολετάκης.

Ὁ προχθεσινὸς Αἰὼν εἶναι κουκουάρι μὲ τὸ πρόγραμ-
 μα τοῦ ἱκτροῦ Ν. Διομήδους (ἀπὸτε ὁ ἥρωος χρόνος σημαρῆ
 τὸ σημαρινον τῆς μεγάλης ἐπιχειρήσεως), μὲ τὸν δῆμον Ἀδᾶ-
 μαντος, μὲ τὸν δῆμαρχον Κοιτσουδάκη καὶ μὲ τὸν ἐπιτι-
 μον συνδημότη καὶ μὲ τὴν σπουδαίαν καὶ ὠραίαν συγ-
 χροῦνως πραγματείαν τοῦ Γ. Ἀντωνοπούλου.

Μεγάλῃς γενεῆς μεγάλῃς αἰσθητικῆς μεγαλοπρεπῶς ἐκ-
 πεφρασμένα.

Καὶ δύο ὑπογραφὴ τῆς μόδας.
 Τῶν δῶν ἡμέτερος Μ. Ῥενιέρης.
 Ὁ ἐπιτιμὸς συνδημότης ἡμῶν Ν. Α. Νάζος.

Μεταξὺ των ὑποψηφίων Ἀττικῆς κατκλύεταί καὶ ὁ
 Ῥόκος Χοιδᾶς, τῶς ἀντεπαγγελεὺς των ἐνταῦθα ἐρετῶν,
 παρκιτηθεὶς τῆς θέσεως του ὅπως ἀποδοθῆ εἰς τὸν ἀγῶνα.

Δὲν ἀνήκομεν εἰς κόμματα, δὲν ἀναμειγνύομεθα εἰς τὴν
 ἀηδῆ των ἐκλογικῶν δικιμάχων, ἀπέχομεν δὲ καὶ θ' ἀπέ-
 σχωμεν πάσης ὑποστηρίξεως καὶ πάσης ὑποδείξεως προώ-
 πων. Ἄλλ' ὅμως ὑπὲρ τοῦ Ῥόκου Χοιδᾶ ποιούμεθα ἐξαιρέ-
 σιν, διότι τὸ ὄνομα τοῦ ὑποψηφίου τούτου ἐκπροσωπεῖ οὐχὶ
 τὴν στενὴν ἰδέαν τῆς φατρίας, οὐδὲ τὴν στενωτέρην ἐπι-
 ἰδέαν τοῦ φιλάρχου ἐγωῖσμου, ἀλλὰ τὴν εὐρεῖαν καὶ με-
 γάλῃν ἀρχὴν τοῦ πατριωτισμοῦ, τῆς εἰλικρινείας, τῆς ἡθι-
 κότητος.

Τίς ἐν Ἀθήναις δὲν γινώσκει τὸν Ῥόκον Χοιδᾶν; Τίς
 δὲν γινώσκει τὰ ἀκρικινῆ αἰσθητικῆ, ὑπ' ὧν ἐνεφορήθη
 ἀνέκκθεν καὶ ἀτινα ὑπεστήριξε πάντοτε καὶ διὰ τοῦ λό-
 γου καὶ διὰ των ἔργων; Ὡς πολίτης ἐγένετο πάντοτε
 προσφιλὴς καὶ σεβαστός, χρηστὸν καὶ ἐντιμὸν διάγων βίον,
 μὴ διστάσας ἄλλοτε νὰ κινδυνεύσῃ τὴν ἰδίαν ζωὴν, ὅπως
 ὑπερκαπίτηται τὰς ἀπειλουμένους τοῦ λαοῦ ἐλευθερίας. Ὡς
 δημόσιος λειτουργὸς ἐξετέλεσε εὐδίκως καὶ ἀπαρεγκλίτως
 τὸ καθήκον. Ὡς πολιτευόμενος δὲ ἄλλοτε, ἀντιπροσωπεύ-
 σας ἐν τῷ βουλευτηρίῳ τὴν ἐπαρχίαν Κρηναίικας, ἐτήρησεν
 ἀσπίλον τὴν συνείδησιν, ὠμίλησε μετὰ παρρησίας καὶ μετὰ
 σθένους καὶ εἶπεν ἀληθείας, ἄς οὐδεὶς μέχρι τῆς ἐποχῆς
 ἐκείνης ἐτόλμα ἀπὸ τοῦ βήματος νὰ ἐκστομίσῃ.

Ἀρκοῦσι ταῦτα, νομίζομεν, πρὸς σύστασιν πολλοὶ των
 ἀξιούτων σήμερον καὶ ἐπιζητούντων τοῦ λαοῦ τὴν ψῆφον
 δὲν ἔχουσιν οὐδὲ τὸ ἥμισυ νὰ προβάλωσιν ὑπὲρ αὐτῶν. Τρέ-
 φομεν τὴν ἀρχάδατον πεποιθήσιν, ὅτι οἱ περαιοτισμένοι ἐλο-
 λογεῖ; Ἀττικῆς ὅσοι αἰσθάνονται φιλοπατρίαν, ὅσοι ἀγα-
 πῶσι τὴν εἰλικρινεῖαν τοῦ φρονήματος καὶ τὴν ἀκεραιότη-
 τα, ὅσοι ἐπιδοκιμάζουσι τὸ θάρρος καὶ τὴν παρρησίαν, δι-
 ερχόμενοι πρὸς τῆς κάλπης τοῦ Ῥόκου Χοιδᾶ θὰ ρίψωσι
 λευκὴν ἐν αὐτῇ ψῆφον.

ΚΟΣΜΟΠΟΛΙΤΗΣ.

ΔΙΑΒΟΛΟΣΚΟΡΓΙΣΜΑΤΑ

Ἐκ τῆς Κιβωτοῦ Αἰγίου:

«Ἐν πολλοῖς εἰσαγγελικοῖς γροφείοις εἶναι ἐμφωλευμέ-
 νη ρίζα κκαίικς δίκην κρυφοποντίκων».

Ἐκ τῆς Ἐλπίδος Ζακύνθου:

«Περὶ λίαν γνωστοῦ εἰς τὴν κοινωνίαν μας ἀποβιάσαν-
 τος ἀναχάλλομεν νὰ γράψωμεν, διότι ἀγνοοῦσιν εἰσέτι αὐτὸ
 ὄλοι οἱ ἐνταῦθα καὶ οἱ ἐκτὸς τοῦ τόπου συγγενεῖς καὶ φίλοι».

Καὶ ἐν Βολιώτικῳ ἐκ τῆς «Θεσσαλίας». Φηντασθητε,
 ὅτι ἐπὶ τέσσαρας ἡμέρας ἦσαν ἐκτεθειμένα ἐπὶ τῆς ἀπο-
 σφαίρας (!), εἰς ἐπηρείας «τῆς ἀποσφαίρας (!), ἐξ ἧς
 βεβχίως κκτεστράφησαν» τί νομίζετε; τὰ κρεββάτια καὶ τὰ
 τραπέζια τοῦ στρατιωτικοῦ νοσοκομείου.

Εἰς τὴν ἀποσφαίραν εἰς τὴν ἀποσφαίραν...
 - Περὶ ἐπιτιμῶν διὰ τὸ μὴ εἶναι ἐν Παραποσίτων
 - Πρὸς τὴν ἀρχὴν νὰ ἀποφασίσῃ ὁ Κουκιάκης

ΑΣΜΟΔΑΪΚΑ

Οι κάτοικοι Σύρου έχουν εκ δικλειμμάτων μεταξύ ενός έτους 'Αλεξιάδου και ενός έτους Ταβουλάρη μελοδράμα ιταλικόν. Συνειθισμένοι οι άνθρωποι από τα φοβερά εκείνα δράματα των έταυριών μας, άτινα κουράζουσι τὸ πνεῦμα, έννοεῖται, ὅτι τὰ χάνουν ὅταν ἀκούσουν ὀλιγοήμερον μουσικήν. Ἄλλὰ καὶ ἡ μουσική των εἶναι μετρημένη ὁ γνωστός ἐκεῖνος κύκλος τῶν ιταλικῶν μελοδραμάτων, εἰς τὸν ὁποῖον ἀπὸ βρεφικῆς ἡλικίας μας συνειθίζουσι τὰ περιπλανώμενα ὄργανά των. Ἄλλ' οἱ Συρικνοὶ ἦσαν ἄξιοι καλλιτέρας τύχης, καὶ ἐφέτος τοὺς ἔδωκαν τὸν Φάουστ. Τὸ ἀριστούργημα τοῦ Γκουνώ, ἡ γλυκεῖα ἐκείνη καὶ σοβαρὰ μουσικὴ ἐτάραξε τὰ νεῦρα τῶν ὀπαδῶν τοῦ Ἐμπολαίου καὶ . . . τὴν ἀπεκήρυξαν. Αὐτοδίδαχοι δὲ κριτικοὶ μὲ τὰς ὑπογραφὰς των ἐν ταῖς ἐφημερίδι τῆς πόλεως τὴν ὠνόμασαν νυσταλέον ὀρθύλευμα, μονότονον, « ἀηδῆ συρραφὴν » καὶ ἄλλα τοιαῦτα. Καὶ ἐπειτα θέλετε νὰ μὴ πιστεύουν εἰς τὰ ὄνειρα τοῦ κ. Σκουλούδη!

Ἄλλὰ καὶ αἱ περὶ θεατρικῶν προσώπων κρίσεις των εἶναι νῶστιμοι. Ἐνθυμεῖσθε προπέρουσι ἐν τῷ κατὰ τὰ Χαυτεῖα θεάτρῳ οἷον οἰκτρὸν θέαμα παρέρχεν ὁ μελοδραματικὸς θίασος, ὅστις ἐν Σύρῳ ἔκκανε θαύματα. Ἐφέτος δὲ τί νομίζετε; Ἐσύριζαν τὴν Κικραμόντε.

Ἐκλογικὴ σκηρῆ. Εἰς σαλόνι ἐκλογικὸν εἰσέρχεται ὁμάς δέκα γενναίων τοῦ Ψυρρῆ. Εἶχον θύσει τῷ Βάκχῳ καὶ αἱ λέξεις των ἦσαν κάπως ἐμπερδευμένα.

Μεθ' ὑποσχέσεις τοῦ ὑποψηφίου ἱκανὰς ὁ εἰς τούτων:

— Ὅχι, ἀφέντη, δὲν θέμε νὰ μᾶς διορίσης πουμενᾶ. Ἐνα πρᾶμα θέμε νὰ μᾶς πάψης τὸν ὑπαστυνόμο.

— Δικτί;

— Γιὰ νὰ κάμουμε καὶ μετ' ἰλίγη ἐργολαβία γιὰτὶ μᾶς ἀφάνισε. Ἐχει δεκαπέντε εἴκοσι ἐργολαβίας. Πᾶς νὰ κάμης ἐργολαβία τῆς Μκρηγῶς τοῦ Κουρεμένου, μκκρυὰ σοῦ φωνάζει ἕνας κλητῆρας, εἶναι τοῦ κῦρ ὑπαστυνόμου. Πᾶς νὰ πῆς ἕνα γλυκὸ λόγο τῆς Ἐλένης τοῦ Φώτη, ἀνοικτὰ τὰ κόλπια σου, σοῦ λένε εἶναι τοῦ κῦρ ὑπαστυνόμου. Βερνᾶς ἀπὸ τὴν πόρτα τῆς Μκρίνας τοῦ Γιώργη τοῦ Κοτζάφτη, ἔλτ! σοῦ λένε, καὶ δὸς του ξύλο, εἶναι τοῦ ὑπαστυνόμου. Ἄμάν, ἀφέντη, ἐρρέψαμε.

— Αὐτὸ εἶνε φοβερόν, ἀνκφωνεῖ ὁ ὑποψῆφιος. Ἐννοια σας, θὰ τὸν πύσω καὶ θὰ κάνετε ἀφοβα ἐργολαβία. Τοῦτο εἶναι κατ' ἐξοχὴν λαϊκόν.

Ἡ Αἰλή, αἰσθνομένη ὅτι ἀρχίζει πλέον νὰ μεγαλόνῃ, κλειδώνει τὴν κούκλαν τῆς λέγουσα, ὅτι θὰ χρησιμεύσῃ διὰ τὰ παιδιὰ τῆς.

— Καὶ ἂν δὲν κάμης; τὴν ἐρωτᾷ ἡ μήτηρ τῆς.

— Τότε θὰ ἦνε διὰ τὰ ἐγγόνια μου.

Ἴδου ἀγγελία αὐτολεξεῖ εἰλημμένη ἐκ τοῦ Τηλεγράφου.

«!! Ἀξιοσημείωτον Βιέννης!!

Ἐπιφορτίζομαι μὲ πᾶν εἶδος παραγγελιῶν, εἰς τοὺς ταξιδεύοντες δύναμαι νὰ προμηθεύσω διερμηνεῖς ὅλων τῶν εὐρωπαϊκῶν γλωσσῶν, παρκαγγελιοδόχους καὶ ὁδηγούς. Ἀπὸ πολλοῦ χρόνου διακείμενος ἐν Βιέννῃ γνωρίζω τὰ καλλίτερα καταστήματα καὶ ἐργοστάσια, δύναμαι νὰ δώσω καλὰ συμβουλὰς εἰς τὰς παιδαγωγούς καὶ τὰς ἡθοποιούς συνσταίω ἐκπαιδευτήρια καὶ συλλόγους, ἰατροὺς καὶ εἰδικούς.

Ἐκάστη ἐγγραφὸς ἐρώτησις, μετὰ ὀφράγκων ἐσωκλείστω εἰς συστάσει ἐπιστολῆ, θὰ λάβῃ ταχεῖαν ἀπάντησιν εἰς γαλλικὴν ἢ ἄλλην γλῶσσαν.

Διεύθυνσις: W. Schutz. Wien—Magdalenen stass, 68».

Ἐπὶ τῆ βίασει ταύτης σκοπεύω καὶ ἐγὼ νὰ δημοσιεύσω εἰς κάμμειαν γερμανικὴν ἐφημερίδα τὴν ἀκόλουθον εἰδηποίησιν:

«! : Ἀξιοπαρατήρητον Ἀθηνῶν! :

Ἐπιφορτίζομαι νὰ δανεισθῶ ὅσα χρήματα θέλετε. Εἰς τοὺς πάσχοντας ἐξ ἀβηρίτιδος δύναμαι νὰ προμηθεύσω κλυμύχια, σκαπανεῖς καὶ διδασκάλους τῆς ἐλβετικῆς γλώσσης. Ἀπὸ πολλοῦ χρόνου διακείμενος εἰς Ἀθήνας, γινώσκω τὴν μπιραρίαν τοῦ Μπερνιουδάκη, δύναμαι νὰ δώσω συμβουλὰς εἰς τὴν κ. Ταβουλάρη καὶ μαθήματα κατ' οἶκον εἰς τὰς παιδαγωγούς. Συσταίω συλλόγους δις τοῦ μηνὸς καὶ καθηγητὰς τοῦ πανεπιστημίου κατ' ἀποκοπήν. Πίνω τὸν καφφέν μου βερὸν καὶ γλυκὸν καὶ κατασκευάζω κλειδοκύμβαλα, μυθιστορήματα, κάστινα καὶ ἀντιπολιτεύσεις. Ἄν ἐπιθυμῆ τις εἰδικούς, τὸν παρκαπέμω εἰς τὸν κ. Κουμουνοῦρον. Ὅστις θέλει δύναται νὰ μοὶ ἀποστείλῃ ὀφφωρίς νὰ μ' ἐρωτήσῃ.»

Ἄν διέλθετε τὴν ὁδὸν Ἐρμού, μὴ λησμονήσετε νὰ εἰσελθετε εἰς τὸ κατάστημα τοῦ γνωστοῦ εἰς ὄλας τὰς Ἀθήνας ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΟΥ

Π. ΛΑΜΠΙΚΗ

καὶ θὰ μέινετε ἔκθαμβοι, βλέποντες ὅλην τὴν πλοσίαν καὶ φιλόκαλον συλλογὴν τῶν ὀραιότερων ὑφασμάτων τοῦ συρμού, ἅτινα τῷ ἐκομισθήσαν ἐπίσης ἐκ Παρισίων. Ἄν σᾶς πλησιάσῃ δὲ ὁ ἠδύλαλος κ. Λαμπίτης μὲ τὸ γλυκίον μειδιάμα τοῦ κόσμου καὶ μὲ τὴν κοπτερότεραν φάλδα, μὴ φοβηθῆτε ἀφῆστέ τον νὰ σᾶς κόψῃ τὰ ὀραιότερα ΠΑΡΙΣΙΝΑ ΕΝΔΥΜΑΤΑ, μὲ τὰ ὁποῖα δύνασθε νὰ παρουσιασθῆτε εἰς τὸν κόσμον εὐπρόσωποι κατὰ τὰς προσεγγίζουσας ἑορτάς.

Ὅχι διότι εἶμεθα γείτονες, διότι ἡ γεινιάσις τοῦ Διαβόλου δὲν εἶνε πάντοτε ὀφελίμος, ἀλλὰ διότι εἶνε ἡ ἀλήθεια καὶ μόνη ἡ ἀλήθεια, καταθέτωμεν ἐνώπιον τοῦ κοινού, ὅτι εἰς τὸ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΤΩΝ Κ. Κ. ΑΠΟΣΤ. ΦΕΡΕΤΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ Μ. ΣΠΗΛΙΟΥΠΟΥΛΟΥ, εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου, ἀρ. 14, κατασκευάζονται ἐνδύματα κομψότατα, εἰθηνότατα, διαρέστατα, ἐξ ὑφασμάτων ἀγγλικῶν καὶ γαλλικῶν τοῦ νεωτέρου συρμού, τὰ ὁποῖα ὄσα καὶ εἰς τὸ σῶμα τοῦ Ἀσμοδαίου θὰ ἔδιδον χάριν καὶ εὐπρέπειαν.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου Ἀδελφῶν Περρῆ.